

1021. szám.
Márczius 10. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész év:re jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

H A M V A Z Ó S Z E R D Á N .

Elmult hát a »drága« farsang,
Hallgat a dal s czimbalom
Kifáradt a kéz, láb, derék,
Pihen ember és barom.
S az egészből mi maradt meg —
Nézzünk szerteszt? . . .
— Tüllrongy, száraz bukét, kontó,
Por, hamu, szemét!

Táncz, muzsika, fény, pipere,
Mind pokolba' már,
Bus emlékül kontójával
Csak a szabó jár
Annyi koketteriából
— Nézzünk szerteszt —
Mi maradt meg? egy kis puder,
Por, hamu, szemét.

Nagy ujságok cikket irnak
Béke, háboru
Lapdák az ő »nagy« kezükben. —
Vig és szomorú
Nálok csak úgy váltakoznak
Mint forgó kerék — —
És az alja mindeniknek
Por, hamu, szemét.

Diplomaták békét kötnek,
Kilencz náczió
Főzi benne szegény fejét.
Még sincs benne jó.
S mikor megvan — fejkavarva
Néznak szerteszt
Mi hát az a nagy eredmény?
— Por, hamu, szemét!

Annyi most a vad poéta
Csak úgy dül a vers.
Fele füzfa, fele nádsip
S valamennyi nyers.
Üti a reklámok dobját,
S jerünk közelébb —
Mi van hát a kötetükben?
— Por, hamu, szemét!

Hjha! mivel a nagy világon
Minden lángban áll,
Lobog öröm és szerelem.
Élveket kínál,
Csakhogy el is hamvad minden
Ami lánggal ég,
S vajjon mi marad utánna,
A »nagy hamvazó szerdára« ?
— Por, hamu, szemét!

Dongó.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs baratom uram!

Mulatsagozs! Hogy in mozszt delegatyus tarsaimal szavazak meg 60 milio forintot Andrassy ü excellentiajanak! Szeretnim tudni miért? Talan azirt, mert mozszt mar Bosznia is Herczegovinya a miink? Tutam rigesrigen, tuta minden bolond ember, hogy vagyunk diszno nagy szerencsiben s hogy ez előb utob be fogja magát következni. — ezir in nem

adok egy garast sem Andrassynak, nem az ü talalmánya. Vagy talan bizony azir, hogy mar mozgositazs megtörtint vagy 10 regimentnél? Óho! nem hagyok magamat rasednyi! Minek teczet 10 regimentet mozgositanyi? elig let volna ere nagy minkü haborura tiz bakancsozs azok izs tuguay mere van Banyaluka; minek oda 120 agyu — küttek volna csag egy mozsarat, a kivel szokas Sz.-Istvan neve napjan Budan durrogatnyi, is nem került volna egisz hadjarat többbe mint:

1-mo tiz bakancsos dupla lénunggal per 15 kr.
2-do mozsarba puskapor golyó nélkül 20 »

Summa: 1 frt 70 »

Mozsgositasir izs nem megszavazok 60 miliot.

Vagy talan bizon utra valonak kiri ü excellentiaja azt a temirdek pinzt Berlinbe a congressusra? Az volna csag furcsa dolog, hogy mi előre kifizesünk medve bõrit, a kit mig először le kel huznyi medvirül. Ismerek medve szokasat. Egyatalaban nincs közte is verebek közt hasonlatosag; hiaba lünek ra vak töltissel: nem elrepül. Inkab megteszi, hogy nem elmegy oda, hol ra lüvöldöznyi akarnak. Tesik maj haza hoznyi medve bürít: meglasuk hogy mit adnak irte.

Vagy hat talam vörös könyvet arulya olyan mireg dragan? de ugy halok, hogy lesz ez a vörös könyv nem telyes kiadas. No mar pedig in nem szeretek olyan könyvet, kinek legirdekesebb helyin filbe szakad narratio izs »folytatasa következik«, mer akor folytatásnak az arat saját kinyök-kedvök szerint szabhattyak ram franya kompaktorok. S hogy tuguay in azt előre, hogy mit compactalnak nekem foly-

tatasul muszka is burkus is anglus compac-torok?

Ergo dragalom vörös könyvet.

Mar mozst hat nem tudok, hogy mi czi-men fogok 60 miliot migizs megszavaznyi?

Maratam

alazatos szolgaja

J. Z.

Ama bizonyos csizmadia és felesége

kérdései s feleletei.

— — Mi a fránya? Végök a galambpostáknak, ezután macska-postákat fognak használni. (Legyen jó dolgod.) De úgy van. Itt áll az ujságban, hogy mi-után a macska 24 óra alatt a világ egyik végirül a másikra bir szaladni, hát most már macskával fog-ják a sürgös üzeneteket küldeni. (No akkor nincs mit tartanunk az olaszoktól, ha háboruba keveredünk velök.) Már miért? (Hát csak azért, hogy ha a macskák oly fontosságra vergődnek, mint mondod, akkor nagyon beesés és drága portékává válnak, s így az olaszok éllelmezése felette megdrágul.) Majd fognak magoknak nyulat. (A lesz a jó; nyulat csak futással lehet fogni.)

— — Derék, derék! Lonkay páter, meg a báró Józsika kibékültek. (Hogy-hogy?) Hát a Józsika báró béke-jobbot nyújtott Lonkay páternek. (No akkor nem békültek ki.) Miért? (Mert Lonkay páter most még jobban fog haragudni Józsikára.) Nem értem. (Tiszta dolog: haragudni fog azért, mert előbb szállta meg a szent-lélek Józsikát mint őt.)

— — Cserkaszki hercezet megütötte a guta. (Lám, a gutának is van haszna, mikor muszka hercezet simit nyakon. — Valjon miféle guta lehetett a Cserkaszkié: lapos vagy milyen?) Ugy tartom, hogy wutki-guta.

— — Azok a horvátok mégis csak okos emberek. (Valjon!) Most egy pártot alakítottak, melynek feladata a többi közt az lenne, hogy Fiumét bekebelezzék Horvátországba. (Ez az a nagy okos-ság?) No mert ritka ostoba embeéből lesz jó zsebmetsző.

— — Az új pápát nagyon szigorú embernek mondják. (Az a!) Elbocsátotta a fő-lovász-mesterét mert nem tudta megmondani, hogy hány lova van

ő szentségének. (Nagyon helyesen! Mert ha azt sem tudja számon tartani, hogy hány ló van együtt az istál-lóban, akkor hogy tudná megmondani azt, hogy hány juha és szamara van ő szentségének a nagy világon?)

— — Hát ahoz mit mond kend, hogy most már az angol is beleegyezett a muszka-török bé-ke-kötésbe? (Hja! mit tegyen? Ha bele nem egyezik: azt se veszi már semmibe se a világ; úgy járna szegény angol, mint járt nálunk Ugocsa megye, mikor egyes-egyedül ellenezte a király megkoronáztatását.)

Crescendó.

Arcom lángba borult, fejem lázban égett,
Gondolataimban soh' sem értem véget;
Végkép megőrülök, magam is azt hittem,
Mindent beszéltem és nem mondtam semmit sem:
Hogy előtted álltam Mariskám kedvesem.

Jucikával szemben már nem voltam olyan;
Imádom, szeretem, elmondám komolyan;
Ő is érzelmeit az enyémhez mérte,
Egy csókot adtam és egyet kaptam érte.

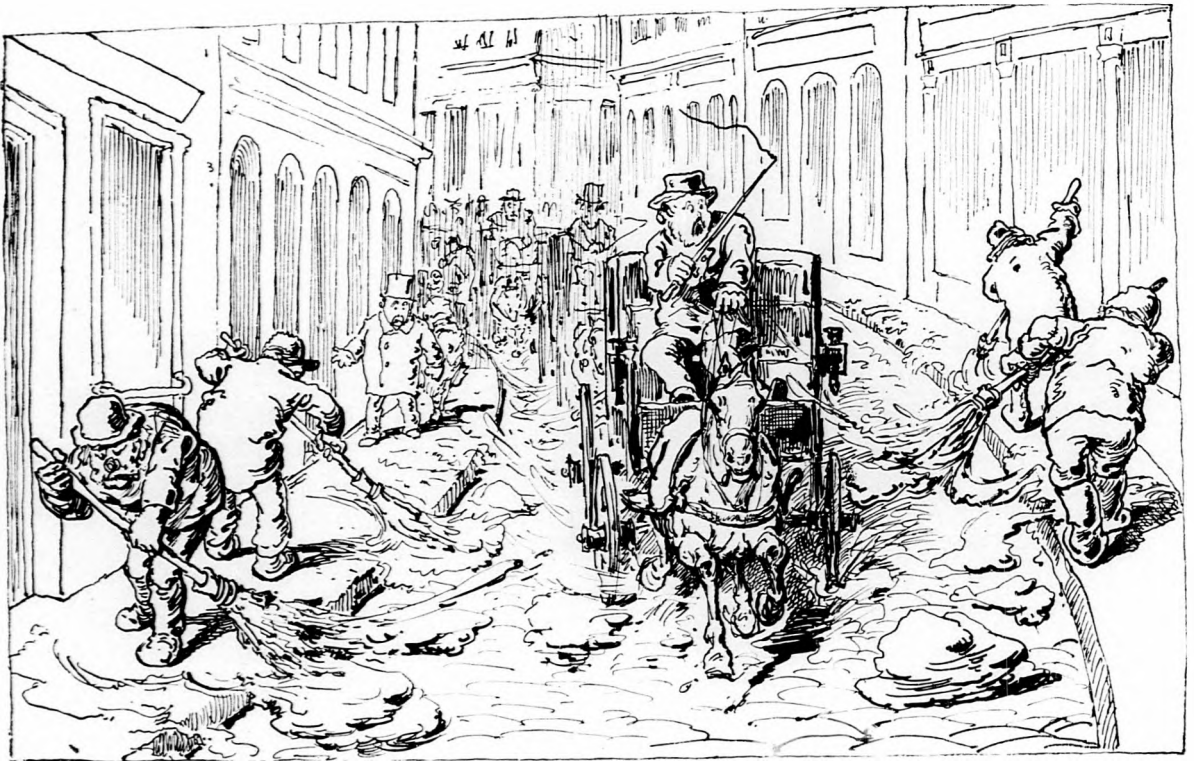
Végre mint a kinek nincs teher a lelkén
Ugy léptem elődbe imádot Etelkém,
Hogy »igy s úgy örjögök« nem mondtuk egymásnak;
Gyűrűd öt forintért be is captam másnap:
S most várni kell addig míg az ember mást kap.

Cs. B.

Műfordítás.

Extra Hungariam non est vita, etsi est vita, non est ita.
»A Hungáriá-n kívül nem vitáznak, és ha vitáznak,
nem itak.

A SZÉP

Azok a boldog pestiek! Délelőtt a járdáikat tisztogatják —

Magyar hősnő.

(Rajz a magyar emigráció idejéből.)

— **Korn A. P.** volt honvéd-kapitánytól. —

Midőn 1849-ben Stein tábornok Gyulafé-
hervárat ostromolta, egy székely nő jött hozzá, a
ki Sárossy Gyulánának nevezte magát, mely
név bizonyosan álnév volt, mert a nő, a hozzá in-
tézett kérdezősködésekre többször kijelentette,
hogy ő Sárossy Gyuláról, a költőről semmit
sem tud. A nő szép, középnagyságu s szokatlanul
erős volt, különösen gyöngéd kezeiben lévén neki
nagy ereje. A tábornoktól azt kívánta, hogy vegye
fel őt a hadseregbe s képeztesse ki katonának. Az
akkor 47 éves tömzsi, mindazáltal jeles tábornok-
nak jöllehet nem állott épen nő-imádó hírében,
megtetszett a székely nő s kinevezte gyalogsági
hadnagynak a la suite. Hadnagy asszonyom egyen-
ruhát öltött s magatartásából ítélve senki sem hitte
volna, hogy ő tulajdonképen asszony. Egy napon
Steintől, ki soha sem tagadott meg tőle semmit,

egy iovat és kíséretül öt huszárt kért magának,
hogy ő kémszemlére megy. Fste felé vissza került
— s hozott magával egy foglyot, egy öreg osztrák
ezredest. A fogoly ezredes nagyon panaszkodott a
tábornoknak, hogy neki csak az fáj, hogy őt egy
ilyen fiatal suhancz hadnagyocska fogta el. A tábor-
nok elég kegyetlen volt tudatni az ezredessel, hogy
ez a hadnagy nemcsak fiatal, hanem hozzá még
asszony is, s midőn az ezredest szabadon bocsá-
totta, kinevezte hadnagy asszonyomat kapitánynya.

Sárossyné kapitány az emigrációban is részt
vett s én csak akkor ismerkedtem meg vele, midőn
Sumlában Achmed effendi előtt rangfokozat szerint
sorba álltunk. Kapitány asszonyom a második sor-
ba jutott, épen az én hátam mögé, a mi nem tetsz-
hetett neki, mert kimozdult helyéből, s az első sorba
akarván jutni, engemet nem valami barátságosan
taszított meg. Rá néztem, s meglátva bajusztalan,
szakálltalan arczát, boszankodva kérdeztem bará-
tomtól, hogy ki tette meg ezt a tacsót kapitány-

TAVASZ.

délután meg a kocsi-utjaikat.

nak? mire általános kacaj felelt s minket bemutat-
tak egymásnak.

Bár Sárossyné kapitány nagyon tartózkodóan viselte magát kenyeres pajtsái iránt, mégis 1850-ben Sumlában feleségévé lett egyik kartársának, Matta kapitánynak. A menyegző, melyen a szultán is képviseltette magát Achmed effendi által, nagy vigasság közt ünnepeztetett meg s a csinos Sárossy kapitányból még csinosabb Matta kapitányné lett, az uniformist is levette s felvette újra női ruháját. Hanem ennek a lett a következménye, hogy a törökök Mattánének nem akartak kapitányi illetéket fizetni tovább, hanem csak annyit, a menyinyi a menekült asszonyok és gyermekeknek járt. Ezt azonban nem hagyhattuk annyiban; panaszt tettünk Ali basa nagyvezérnél, s midőn egyszer audientián voltunk nála — ez alkalommal Mattané is kapitányi egyenruhájában — szóba került a mi kartársnénk fizetési ügye is. Ali basa felemlítete ugyanis, hogy felhozott több panaszunkat mind megértette, csak egy van, a mivel nem tud tisztába

jönni: miféle asszony lehet az, a kitől a kapitányi fizetést megtagadták?

Én bátorkodtam a dolog miben-állását a nagyvezérnek megmagyarázni, a mire ő azonban kétkedő mosolylyal rázogatta a fejét. Erre aztán azt mondtam neki, hogy győződjék meg maga, nézzen szét köztünk, most is jelen van az asszony kapitány. A nagyvezér meglepetve állott fel s egy fiatal honvéd-tiszthez közeledve annak keményen szemé közzé nézett.

— Te vagy az asszony.

A honvéd-tiszt persze protestált ez ellen a gyanúsítás ellen, mire Mattané előlépett s tiszta török nyelven megszólalt:

— Excellentiád! én vagyok Mattané Sárossy kapitány.

A nagyvezér nagyot nézett, de csakhamar udvariasan szólt Mattánéhoz:

— Te oly rendkívüli teremtség vagy; vitéz mint férfi, s szép mint asszony, neked kétszeres igényeid lehetnek; ezer piaszter utólagos kifizetését kéred mint kapitány, engedd meg nekem, hogy én Mattánének kétezeret adhassak át.

MEG VAN A BÉKE.

Tessék ibolyát venni.

»Tessék ibolyát venni!«

Milyen szépen, kedvesen hangzik ez a kínálgatás.

Az igaz hogy itt Budapesten lefordítva mondják :

— Schéne Veichl' wen schaffen!

Hanem ezt még elengedné a vaczi-utczán fel s alá sertepertelő uracs, csak a kitől a kínálgatás ered, legalább is olyan lenne, mint a falusi kis lány.

Az ám! Össze töpörödött sváb asszony nyujtogatja feléd az ibolyás kosarat.

— Schéne Veichl' wen schaffen!

S mégis tele van mindenkinek a keze, gomblyuka ibolyáival.

*

Jó ez így! Csak így maradna mindig! Szívesen eltünnök még mi ezeket a német vén asszonyo-

kat! Majd akkor, ha egy szép tavaszi reggelen arra ébredünk, hogy a Don és Dnieper mellől ide telepedett muzsikok feleségei, tatár-fejű leányai fogják kínálgatni az ibolyákat :

— Neh sza pácsi moju dusu bokrétku zá dve kopek.

Akkor tessék aztán ibolyát venni.

Brrr!

*

A hatvanas évek elejen, mikor bejött a magyar divat, Menyus bácsi magyar nadrágot csináltatott magának. Hanem mikor legelőször felhuzta, roppant nagy volt az ő megbotránkozása az — ellenző miatt

— Már minek ez a fránya billegő itt az én nadrágomon? tépelődött magában, aztán fogta az ollót és lenyisszantotta az ellenzőt.

Mert úgy gondolkozott, hogy ő ugyan nem türi magán a szabók haszontalan találmányait, czifraságait.

KEZDŐDHELIK A CONFERENTIA.

— Hát akkor minek tűri meg uram-bátyám a kabátja hajtókáján azt a gomblyukat, a melyet soha sem gombol be? kérdé valaki tőle.

Az öreg édesen elmosolyodott.

— Abba ibolyát tűzük.

Az ibolya kedvéért eltúrte a szabó haszontalan cifraságát.

*

Gyönyörű széke hölgy sétál fel s alá a corson. S nincs ibolya a gomblyukában. Utána egy monoklis ficsur legényke settenkedik; keze tele van ibolya-csokrokkal. A szép hölgy észre veszi, hogy az urfi minduntalan sarkában van. Eltelik egy fél, egy egész, el két óra is. Az urfi nem tágit. Az igaz hogy a szép hölgy sem távozik. A szép hölgy pedig már szeretne haza menni. Boszusan hátra fordul:

— De uram, ön engemet már két óra hosszat kíséret — hát szóljon már mit akar? Nincs időm ön előtt tovább sétálgatni.

— Bocsánat, ezt az ibolya-csokrot akartam átnyujtani.

— Én öntől el nem fogadhatom az ibolya-csokrárt — — hozza a lakásomra.

*

Egy másik kép.

Ugyancsak egy szép fiatal hölgy meg egy fiatal ur találkoznak. Ugy látszik ismerik egymást. A szép hölgy ibolyát vásárol, mialatt barátnéja odább sétál. A fiatal ember is felhasználja az alkalmat: oda megy ibolyát vásárolni.

— Kedves Kornélia! Oly régen nem láttam kegyedet...

— Oh!

— Szabad meglátogatnom?...

— Mit képzél? Én azóta férjhez mentem... az x... utcában lakunk, lehetetlen önt elfogadnom — délelőtt.

Intő példa.

— Romania és Szerbia emlék-könyvébe. —
 Adongó és a kis legyek,
 Versengtek elsőség felett,
 Mig mind befonta hálójába végre
 A pók, — és helyre állt aztán a béke.

Két csizma története,

vagy

a fenevevad bcrju.

Fura vitézi versezet.

Nyelbe ütötte: *Bandi Diák.*

Szabó legény hősöm: jó Iromba Márton,
 Vitézül szab mindent, ha selyem, ha bársony,
 De nem valami hős egyébként ő kelme,
 Hadd legyen egy sorja itt megénekelve.

Vándorutra indul jó Iromba Márton,
 Egyedül csavarog heted-hét határon,
 De nem lel magának jó majszttert az árva,
 S már a hideg tél is rászakadt nyakára.

A csikorgó tél is rászakadt nyakára
 S szegény fejének oly vékony a ruhája,
 Elkelve a bunda ily csikorgó télbe,
 De legkiváltképen egy kis csizma-féle.

Hát a mint a csizmát forgatná eszében,
 Vadonnat erdön át viszen utja épen . . .
 S a mint bandukolva odább-odább lódul,
 Látja, hogy feketlik valami a hóbul.

Vizsgálja közelről vágó, vizsla szemmel,
 Hát majd földhő' vágja magát a jó ember;
 Egy pár csizma fordul ki ottan elébe — —
 »Ucczu! uram isten légy megáldva érte!«

Ám örömét nyomban ijedés követte,
Mert hogy a két csizmát jól szemügyre vette,
Látta: hogy lábak is vannak a szarakba',
A térdtől kegyetlen eltépve, szakgatva.

Az pedig egyszerű nyitja az egésznek,
Hogy a csizmák urát farkasok ették meg.
— Márton ur is rájött erre nagy sokára
S vissza szállingózott csekély bátorsága.

Neki fohászkodik hát Iromba Márton:
»A csonka lábakat — ha lehet kirántom.«
Haj de minden furfang, szuszogás hiába:
A lábak be voltak fagyva a csizmákba.

Mit tegyen hát véle? itt csak nem hagyhatja,
Fogja: a csizmákat hóna alá csapja,
S folytatja az utat, eszét azon hányva,
Hogy majd csak bekerül valahol egy házba;

S hogyha ő bekerül majd egy meleg házba,
Nem viszi magával a csizmát hiába,
Mert nincs olyan fagy mely tüznél föl nem enged —
Majd meglám, milyen jó vége lesz még ennek.

(Folytatása következik.)

Szini ügy.

— Olvastad e, hogy a bécsi udvari színházban
több darabot fognak adni Szigligetitől?

— Ez barátom még semmi, nagyobb az, hogy
Gorcsakoff is készül előadni Szigligeti egyik darab-
ját Bulgáriában, még pedig legközelebb.

— Ne beszélj. Hát aztán melyiket?

— Hát »a trónkeresők«-et.

BORKORCSOLYÁK.

Megbombott a jó egyetértés egy házas-pár
között s férj és feleség beállítottak a paphoz, hogy
miután tovább egymással élni nem akarnak, vá-
lassza el őket. A pap szokás szerint megpróbálta
előbb kibékíteni őket:

— Minek az az istentelen czivakodás, — ki
lehet azt kerülni, hiszen ti egyek vagytok...

— Dehogy is egyek, — vág szavába a férj,
— hallaná csak tisztelendő ur, mikor veszekedünk,
azt gondolná: huszan is vagyunk.

T a n á r: Mondjon nékem egy pár összetett
nevet ezzel: kendő.

T a n i t v á n y: Nyakkendő.

T a n á r: No csak tovább.

T a n i t v á n y: Zsebkendő.

T a n á r: Igen jól van, csak tovább bátran.

T a n i t v á n y: (hosszas gondolkodás után)

F e c s k e n d ő.

O r v o s: Fogja kend atyafi, vegye be eze-
ket a porokat, de ne kettőt egyszerre, mert elviszi
az ördög.

Másnap.

O r v o s: No, hát használt az orvosság?

A z a t y a f i: Nekem használt, de ezért még
sem ér a' semmit: beadtam belőle a feleségemnek
kettőt egyszerre, még se vitte el az ördög.

Dicsekszik a csizmadia a komájának, hogy
disznót fog ölni; mennyi jó kolbász, májas stb. fog
abból kikerülni.

— Mi haszna lesz belőle komám, — veté
közbe amaz, — jobb ha eladja ked a disznót, mert
a Misu inasa úgy is mind megfogja zabálni a drága
kolbászt, májast, ha jól nem örzi ked a disznóhusát.

— Meg-e? kérdi a majszter.
 — Meg a! bizonyítja a koma.
 — Ejnye, gaz-fattyá! kiált fel a majszter, s előkapva a lábszijjat úgy elverte a szegény Misu inast, hogy ez két disznó kolbászáért sem vette volna fel.

T a n i t ó: Feri, ha egy méter fának az ára 6 frt, mennyi az ára 18 méternek?

F e r i: Ha egy méternek az ára 6 frt, akkor 18 méternek az ára annyi, a hányszor 18 foglaltatik a 6-ban; 18 pedig a 6-ban nem foglaltatik egyszer sem, tehát 18 méter fának az ára »semmi.«

Dal a mór királynéről.

Szép volt a piczinyke királynő,
 Szeretett lovagolni gyakorta.
 Kengyeltartója egy apród
 Ki vadásznyilait neki hordta.

Csak el-el tévedtek az erdőn
 De az est őket haza várta,
 A király pőfékele addig,
 S az egészben semmit se láta.

Csiktornyai L.

Távirat Naszreddin ő felségéhez, a persasahhoz.

Ugy hallom hogy felséged Európába szándékozik jönni. Hát csak siessen felséged, ha látni akarja Európát, mert ha egy-két hét alatt ide nem érkezik: addig a muszka eltörli Európát s Londonban is ázsiai Oroszországban fogja magát találni felséged.

Bozontos Uszulu.

Haszontalan tudni valók.

+ Pokolvar Jenő és Solymossy Elek napi lapot indítanak meg; uj benne az, hogy e napilap naponként egyszer sem fog megjelenni.

© **A hulla-evő állatok** és ragadozó madarak nevei most már elválhatlanok az orosz czárétól; most egy magyarországi héjja, Héjja Mihály vijjog

reá: »leálczazza a keleti kérdést.« Ha minden héjja úgy viselné magát, s a muszkára fájna a foga!..

Apró-cseprő.

Gróf Apponyi szövetkezett a (minden tekintetben) kis Pulszkyval Tisza megbuktatására. »Was ist für einen Grossen denn zu klein?!« mondaná rá a bölcs Náthán.

A kis Pulszky minden áron miniszter akart lenni. »Was ist für diesen kleinen denn zu gross?« mondaná rá a papája.

Simonyi Ernő — a mint halljuk — névjegyet nyomtatott, mely ekképen hangzik: S. E. a sohasem hallgató, a sohasem hallgatott, mert soha meg nem hallgatható országos képviselő.

Uti kaland.

Ez volt aztán csinos utazás!
 Istenemre! hogy sokért nem adnám.
 A waggonban szív dobogva ültem
 Egy csinos kis szőke lányka balján.
 Szívdobogva ültem ott, igen, mert
 Régi kedvesemre gondolék
 Mintha erre a szép lány szemében
 Csillagosabb lett volna az ég.

Régi álom halkan szállt reám
 Régi csillag fénye felragyogván.
 Szétfoszló kép csak siess utána,
 Ki elhagyott napom fénye fogytán . . .
 Arrébb húzódám a szőke lányhoz:
 Ládd, szívem szerelme gyászkeret,
 Aranyozd meg lágy mosolylyal e gyászt
 S oltárkép lesz benne a szived.

Ámde mindezt úgy gondoltam én . . .
 Ragyogással a szemem beszélte,
 Mely miként a bűnös a kereszten
 Rajt függött, hiába kapta félre,
 Rám nézett és — együtt mosolyogtunk . . .
 Ajakamra tettem ujjamat;
 Mért ne tette volna ő is? . . . És ez
 Azt jelenté, csókot rejtve — ad.

Ejh! diákos szerelem minék!
Tudja meg, hogy én forrón imádom.
Nékem a valónak méze kell csak,
Ehez képest füge csak az álom.
Alaguton rohan át a gőzös...
A csók lángja sötétben is ég.
Nem volt szálla másnak a szemében,
Csak szívem ragyogta be s — szívét.

Mondhatom, hogy édes volt a csók:
Ez lobogtatá szerelmemet fel.
Elhatározám, hogy Budapesten
Beszélék a lányért az öreggel.
»Uram! Kedves lánya él-hal értem,
Mint én érte, — adja őt nekem!
Hejh! öcsém, 'sz ha tudhatnak rajta!
De nem lehet — feleségemen...

Csáktornyai L.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

I.

Utkaparó-jelentés.

Tekintetes Járászolgabíró ur!

Ide mellékelve van szerencsém az alant irt kártevőket, melyek az árkon gyepltek, névszerint beadni u. m.

Szentmiklós községből:

A bíró 2 ökör, Szloszár Andri 1 ökör.
N. N. útbiztos.

II.

Szolgabírói jelentés.

Tekintetes járásbíróóság!

A /: alatt tisztelettel csatolt két sárga ló személy leírását ezennel van szerencsém bekküldeni,

X. Y. szolgabíró.

III.

Pontos figyelmeztetésül.

Kéretik az ide zárt folyóirat az osztráki protestáns hogy ha előfizetni nem tetszene a jegyzettel nem átvéve posta által azonnal vissza utasítatni külömben f. 3. mint előfizetési évi összeget posta útvánnyal kifizetni. Ha pedig jelen szám, sem az összeg 14 nap múlva vissza nem érkezik, bizonyosan véljük, hogy a fent említett előfizetési összeget posta utánvétel által beszédhetjük. Ily esetben kérjük ezen utánvétel pontos beváltását mint is bizonyosan

számlálunk rája, másképen nekünk nem csekély költségek erednének —

Az osztrák protestáns közigazgatóság
Klágénfür (Karinthia).

IV.

Haszonbér elengedés iránti kérvény.

Tekintetes közgyűlés!

Mély tisztelettel alólírott a tts városi közönségtől 60 láncc földet vettem haszonbérbe — évi 200 frt fizetés mellett:

Miután azonban a fentjelzett földek veteményein a kegyes ég áldásaival homlokegyenest ellenkező fagy és árvíz bulgáriai kegyetlenkedéssel határos gyöngéd bánásmódot vitt véghez, ezzel kapcsolatosan csekély vagyonom már is annyira tul van terhelve adósággal: hogy a Deligrádként ostromló hitelezők rohamait ki nem állva kapitulálni leszek kénytelen ugyan azért bizva a tts közgyűlés igazság szeretetével vegyített bölcs belátásának eredményére; alázatosan esedezek kegyeskedjék a miskolci kiházasító egylet studiumába jutott siralmas helyzetem némi enyhítéséül a bérfizetés alól felmenteni.

alázatos szolg. N. N.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— „A jó öreg Herpai bácsi“-t némi simitással adni fogjuk. — **V. Gy.** (Szbdka.) A sirversekről az állítja beküldjök, hogy ő azokat a pécsi temetőben másolta le. — **N. F.** (Skls.) Egyiket, a magyar szövegűt — talán közölni fogjuk, a közlés idejéig azonban nem határozhatjuk meg, mivel ilyenekkel bőségesen el vagyunk látva. — **M. D.** (Erzsbtvrs.) Az adomákból és alkalmi ötletekből néhányat felhasználunk. — **V. J.** (Blnys.) Egy kettő beválik. — **Attaché.** Igaza van: nagyon hosszú, meg olyan kisebb hibái is vannak, melyeken nem segíthet a vörös plajbász. Pedig az eleje oly szépen indul. — **L. Gy.** (Azt álmodtam stb.) A vers gyöngye, az adomák álmosak. — **Lepipált Pál.** Nem sokat ér. — **M—r J.** (Álom volt. stb.) Detto. — **F. B.** (Gyr.) Megkaptuk. Alkalmilag kiadjuk. — **Polyphemus** A »bélaí fejcszét« köszönjük. — **A vén gitár.** Jól indul, de a végén nagyot nyekken, mintha nem gitár, de duda volna. Másat kérünk. — **Álmos.** Ez már jobb, csak itt-ott simítani kellene rajta, p. o. e sor: »Kettőt de én is. Kettőt ki vigyen« roppant erőtetett. Segítsen ezen valahogy s küldje be újra. — **V. D.** apróságai jók. Folytassa. — **V. M.** (Babért) Legközelebb adjuk. — **Bumberdos.** Jól fujja. A »mükedvelők«-et közöljük. — **Cser-najef.** Kövesse nemes név rokonát: fusson meg ilyen verssel. — **Orion.** Versei nem jók. — **Gy. J.** (B. Sz. Andrs.) Amaz adoma beküldje azt mondja, hogy nem értette ő a jelenlegi bírót, hanem egy régibb bírót. Szolgáljon ez önnek megnyugtatósal. — **Több kéziratról** jövőre.

Le: tulajdonos és felelős s. erkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióuteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1878.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Nagyszerű szőnyeg-végeladás

Erzsébet-tér 10. sz., bálvány-utca sarkán, Sina-féle házban.

Mintán a jövő évadra a legnevezetesebb szőnyeg-gyárakkal nagy mennyiségű megrendeléseket kötöttünk, s jelenleg azon helyzetben vagyunk, — tekintve a közelgő időnyt, és raktárunkon levő nagy szőnyeg-készletünket, — hogy szőnyegeinket elárussítjuk, mely célra

Erzsébet-tér 10. sz., bálvány-utca sarkán, Sina-féle házban

NAGY SZŐNYEG-VÉGELEDÁST

rövid időre rendezünk.

Ez által alkalmat nyújtunk a t. cz. közönségnek, mindennemű szőnyegek szoba bevonására, terem-, pamlag-, ágy-, zongora-, futó- és lépcső-szőnyegek, szőrmék, lábtörők, ágy és asztalterítők, flanel takarók, függőnyök és butorszövegetek stb. kitűnő jó minőségben, nem hibás cikkeket a lehető legolcsóbb áron nálunk megszerezhetni.

Figyelemre méltó!

Különlegességek smyrnai és aubisson szőnyegekben a legsikerültebb rajzok után. Szőnyegek, régiebb minták és maradóok meglepő olcsó árakon. Mivel ezen szőnyeg-végeladás csak is rövid ideig tart, kérjük a t. cz. közönség szives látogatását, s ajánljuk ezen alkalmat valóban olcsó bevásárlás végett mindennemű szőnyegekre a legnevezetesebb gyárakból, felhasználni. — Levél általi megrendelések pontosan szolgáltatnak és a végeladásra jutott cikkekről árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Mély tisztelettel

TOTTIS és KREN.

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Budapest, József-tér 12. || Ausztriai fiók: Bécs, Opernring 8.

A társaság vagyona több mint . . .	frcs	57.000.000.—
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1876. június 30-án . . .	frcs	12.255.664.80
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződéses s visszavásárlások stb. után, a társaság fennállása óta (1848) több mint . . .	frcs	69.000.000.—
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál . . .	frcs	43.996.275.—
értékig nyújtattak be ajánlatok, miáltal a legutóbbi 22 év alatt benyújtott ajánlatok összértéke több mint . . .	frcs	767.000.000.—

értékre megy. — Tervezetek s mind-n közelebbi felvilágosítások a vidéki ügynök urak s a magyar és osztrák fiókok által adatnak. 10

T. cz. TÖRÖK JÓZSEF urnak Pesten.

Juhászunk négy hét óta közsvényben szenvedett, minden lehető szerezket felhasznált, még a gyepmesternek is kellett számára irt készítenie, miért is nevetség tárgya lett, hogy magát ily kezekre bízta. Végre rábeszéltem őt, hogy a nekie már hetek óta ajánlott **közsvényvásznak** használja, és Istennek hála, már négy napi használat után csizmáit felhuzhatta és ismét a juhászathba mehetett, hol már négy hete nem volt.

Dicső eszme volt ezen **közsvényvászon** feltalálása. Isten jutalmazza meg a feltalálót, ki oly sok ember szenvedéseit enyhíti.

Kérek egy szegény anya részére egy darab **közsvényvásznak** az ide mellékelt összegért e czim alatt küldeni:

Czitkovics Ignác,

gazdász, Fülöpmajorban, u. p. N.-Kanizsa.

Temesváry Mór

cipő-gyára

Budapest,

király-utca 2-ik szám báró Orczy-ház.

Hölgyek számára:

Regatta féltopán chagr. vagy eberlasting-bőrből, lakkórral, szépen diszitve, szegezett duplatalppal, magas sarokkal, legujabb divatu . . .	2.20
Eberlasting füző topánok, szegezett duplatalppal lakkórral, magasan vágott . . .	2.70
Pompadour topán mainzi-salonlakkból, duplatalppal, roecocosarokkal, finoman diszitve . . .	3.80

Urak számára:

Bőr és szövöregeli cipő . . .	1.20
Topánok fénymázos vagy bagariabőrből, szegezett vagy sróftolt kettős talppal igen erős . .	3.80
Topánok legfinomabb chagrainból, diszitt lakkórral és erős talppal . . .	3.80
Vadászcsizmák vízhatlan kettős babariabőrből három sróftolt talppal . . .	8.50
Chagrain- vagy vikszes bőr csizmák, ránczos finom divatu, magas szárral . . .	8.60

Megrendelések utánvétel vagy az összeg beküldése mellett a legjobban teljesítettnek. — Nem tetsző tárgyak készséggel kicsérletetnek. — Részletes árjegyzékek bérmentve küldetnek.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések elvállal

Goldberger A. V.

Servita-tér 5. sz.